

BOŽIĆ – KORAK BLIŽE KRISTOVOM PONOVNOM DOLASKU

Drugi dan je Božića 2011. godine

Ulazeći sinoć u dnevni boravak čuo sam kako se televizijski večernji dnevnik završava kršćanskom pjesmom "Dajemo Ti slavu, čast i hvalu..." Pjesma je nastala u tradiciji worship-a protestantske Amerike, a izvodio ju je jedan naš katolički bend. U mom kršćanskom okruženju pjevamo je već tridesetak godina. Povremeno je možemo čuti na bogoslužjima različitih crkava, na kršćanskim glazbenim festivalima, na radiju, a sada, evo, i na televiziji.

Tebi podižemo ruke, Tvoje ime slavimo...

A ne tako davno, prije dvadesetak godina, božićni blagdani bili su drugačiji. Nije bilo demokracije niti vjerskih sloboda. Za Božić smo išli u školu ili radili, a doma i u crkvama ga potihom slavili, svakako ne potajno, ali niti javno, nešto između, kao i mnogo toga drugoga u vremenima tzv. "samoupravnog socijalizma". Neki kažu da nam je onda bilo bolje i da je tada bilo svega. Drugi tvrde da je danas bolje, jer imamo više sloboda uključujući i one vjerske. Treći šute i nekako slutite da zlo i nevolje mijenjaju svoja lica i pojavnosti, a ljudi mijenjaju ramena na kojima ga nose, i da je zlo stalno tu negdje, u našoj blizini.

Jer velik si, činiš djela velika...

Dok je trajao ulomak pjesme, u podnožju ekrana smjenjivale su se kratke agencijske vijesti: bombaški napad u Nigeriji, terorizam u Afganistanu i u Iraku, borba za vlast u Rusiji, nešto o Googlu u Indiji... čine se da je svijet i dalje onaj isti kao i prije dvadeset i više godina i da se ipak ništa nabolje ne mijenja. Sve je isto kao i ranije, nekada bolje, nekada gore, ali ipak ništa novoga pod suncem. "Jedan naraštaj odlazi, drugi dolazi," jedna vlada odlazi, druga dolazi, "zemlja uvijek ostaje" kako je to govorio starozavjetni Propovjednik.

Nitko nije kao Ti, Isuse, nitko nije kao Ti...

Ako je to tako, koji je smisao blagovijesti koju kršćani svakodnevno, a osobito tijekom vjerskih blagdana poručuju sebi i drugima, urbi et orbi? Je li smisao tih poruka u kršćanskoj nadi o dolazećem općem miru i skladu među ljudima, o skorom punini kraljevstva Božjeg, koju nam već dva milenija navješćaju Isus Krist i njegovi sljedbenici? Ili je smisao u onome što si svatko slobodno i po volji bira i onda po tome živi?

Jer velik si, činiš djela velika...

Ove godine kao da je manje internetskih božićnih čestitki. Dok sam bio mlađi ponekad bih se pitao o smislu pozdrava "Blagoslovljen ti Božić", ili "Čestit Božić". Danas razumijem da je to dio naše kršćanske kulture u međusobnom izricanju blagoslova i dobrih želja jedni drugima. Neko tim pozdravima nagovještava i priziva skori dolazak punine Božjeg kraljevstva među ljude, a nekima je to jedna od sezonskih formalnosti.

Što god to bilo, blagdansko čestitanje, bilo ono formalno ili sadržajno, najčešće govori o nama samima i o našim vrijednostima - ne uvijek o onome na čega trošimo glavninu svoje energije i vremena, ali uvijek o onome što mislimo da bi smo trebali željeti. A najviše si međusobno želimo ljubav, mir, radost, sreću, zdravlje, dobrobit naših obitelji i tome slično. I kako nam se godine nižu, skloniji smo primjećivati one vrijednosti koje su trajnije, a manje željeti one koje su prolazne. Možda zato zrele životne godine češće razmišljaju o stvarima vječnosti, onome što inače ostaje i o onome što ne prolazi.

Nitko nije kao ti, Isuse, nitko nije kao ti!

Kažu da zdravlje, slobodu, mir, sreću, obitelj, ljubav cijenimo tek kada ih izgubimo. Kada ih imamo, uzimamo ih "zdravo za gotovo". Možda je tako i s našim slobodama izbora vlastite vjere. Kada tu slobodu imamo, jedva da je primjećujemo, a kada je izgubimo, bolno nam nedostaje. Vjerojatno je tako i s našom kršćanskom vjerom. Dok smo njome okruženi i preplavljeni, u njoj uživamo, premda nas nekada, kada je ima isuviše, može malo i zasititi. Međutim, kada je ima manje ili presahne, osjećamo žeđ, čak prazninu. I zato uživajmo u njoj, znajući da se vremena sloboda i nesloboda međusobno smjenjuju, i da ništa i nitko nije stalan. Osim, naravno, Gospodina našega Isusa Krista!

Neka nam proslava ovogodišnjeg Božića bude korak bliže Kristovom ponovnom dolasku i uspostavi punine njegovog Kraljevstva na zemlji. Čestitajući Božić jedni drugima, ili Uskrs, ili rođenje Crkve, na trenutak će naša svakodnevna življenja biti manje udaljena od onostranosti i od svih onih vrijednosti koja iz nje izvire i za koja znamo da je za njih vrijedno živjeti.

Poslušajte u nastavku pjesmu o kojoj je bila riječ.

Dajemo Ti slavu, čast i hvalu
Tebi podižemo ruke, Tvoje ime slavimo
Jer velik si, činiš djela velika
Nitko nije kao Ti, Isuse, nitko nije kao Ti
Jer velik si, činiš djela velika
Nitko nije kao ti, Isuse, nitko nije kao ti!

Antal Balog